

[Svend Auken]

To indvendinger havde finansministeren mod denne beregning, der i øvrigt svarede smukt til andre uafhængige beregninger og formentlig også til ADAMs vurdering – hvis finansministeren ellers havde turdet slippe denne vurdering løs.

Den ene var, at vismændene ikke skulle have taget hensyn til den sænkning af renteniveauet, der ville følge af regeringens politik, og den anden, at regeringen ville forelægge sin egen beskæftigelsesplan i form af et investeringsprogram senere, hvad vismændene naturligvis ikke havde kunnet tage højde for i deres analyse. Derfor var vismændenes analyse ifølge finansministeren værdiløs. Fuld af retfærdig harme gik finansministeren ind i en polemik med formandskabet.

Hurtigt viste det sig imidlertid, at vismændene havde taget hensyn til renteutviklingen og endog indføjet særdeles optimistiske forudsætninger herom, så det var en svips. Men investeringsprogrammet havde de ikke kunnet tage højde for, deri havde finansministeren selvfølgelig ret. Det kan de imidlertid nu, og det var også en svips.

I går offentliggjorde regeringen under megen opmærksomhed den ukendte brik i firkløverets samfundsøkonomiske politik, og derfor er finansministeren naturligvis i dag i stand til at redegøre for regeringens samlede indsats over for arbejdsløsheden.

Vil denne politik påvirke arbejdsløsheden positivt eller negativt? Og hvis svaret er positivt, vil folketinget selvfølgelig gerne vide: hvornår og hvor stærkt?

Socialdemokratiet har både her i salen og i udvalg opfordret regeringen til at lægge tallene frem til en offentlig drøftelse. Det er vi så meget mere interesseret i, som der er grund til at se med den største bekymring på den udvikling, der tegner sig med hensyn til beskæftigelse og arbejdsløshed. Allerede nu er den – som det hedder i det statistiske sprog – sæsonkorrigerede ledighed steget med 15.000 arbejdsløse siden regeringsskiftet, og også udsigterne – den internationale situation taget i betragtning for de kommende år – er meget dystre.

Socialdemokratiet håber med debatten i dag at skabe klarhed over udsigterne for de nærmeste års beskæftigelse og ledighed og virkningen af regeringens politik på disse områder, men det er også vores håb at få en dialog med regeringen om en styrkelse af

produktion og beskæftigelse og få regeringen til at opgive troen på, at man helt kan se væk fra den ene halvdel af befolkningen og den ene halvdel af folketinget, når det gælder den økonomiske politik.

Der er ingen grund til blot for prestigens skyld at gentage det samfundsøkonomiske eksperiment, som Storbritannien har gennemlevet de seneste år med faldende produktion, faldende beskæftigelse, massekonkurser og massearbejdsløshed. Ved udsigten til en vinterarbejdsløshed på op mod 350.000 i de kommende måneder og en helårsarbejdsløshed på over 300.000 må intet initiativ for at vende denne udvikling lades uforsøgt. Derfor denne forespørgsel.

Besvarelse

Finansministeren (Christophersen):

Forespørgerne stiller regeringen to klare spørgsmål: hvordan vil ledigheden udvikle sig, og hvad vil regeringen gøre på beskæftigelsesområdet? Jeg tror, vi kan give et meget klart svar på begge spørgsmål.

Som bekendt var arbejdsløsheden allerede ved regeringens tiltræden stigende. Det var en beklagelig kendsgerning, men det fremgik jo uomtvisteligt af den oversigt, vi lod udarbejde vedrørende den økonomiske situation allerede i september måned 1982, og jeg må sige til folketinget, at vores vurdering er, at ledigheden desværre vil fortsætte med at stige. Det skøn, som regeringens økonomer anlagde den 1. oktober 1982, har ikke siden ændret sig til det bedre. Vores vurdering i dag er ligesom dengang, at ledigheden fra 1982 til 1983 vil stige fra ca. 260.000 til 285.000, og jeg bliver også nødt til at sige, at vi skal et stykke ind i 1984, førend denne udvikling kan standses.

Det er en dybt sørgelig realitet, men jeg er også nødt til at sige, når hr. Svend Auken formulerer sin forespørgsel, som han gør, og når han begrunder den, som han gør, at det er arvegods, den nuværende regering har overtaget; det vil være urimeligt at fremstille denne udvikling som et resultat af denne regerings politik. Enhver, der kan regne, trække fra og lægge sammen, ved jo, at når vi i dette efterår ser en forøgelse af arbejdsløsheden, kan det nødvendigvis kun skyldes økonomiske beslutninger eller mangel på sådanne beslutninger allerede for et halvt eller et